

Sygn. akt IV U 152/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 listopada 2017 roku w Ś.

sprawy z odwołania **I. D.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

w sprawie (...). (...) z dnia (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

odwołanie oddała.

UZASADNIENIE

Powódka I. D. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. zaliczającego powódkę do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu wskazała, że nie zgadza się z badaniami komisji lekarskich, powołując się na swój stan zdrowia.

Strona pozwana przesłała odwołanie do Sądu nie znajdując podstaw do zmiany wydanego orzeczenia.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

(...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. orzeczeniem z dnia (...) zaliczył powódkę do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Powód wniosł odwołanie od tego orzeczenia powołując się na swój stan zdrowia.

Decyzją z dnia (...) Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie co do ustalonego stopnia niepełnosprawności uchylając je w części dotyczącej ustaleń zawartych w punktach II, III, oraz wskazań w punktach 1, 2, 6 i zmieniając w tym zakresie.

DOWÓD: akta (...) (w załączeniu)

U powódki rozpoznano obustronny niedosłuch czuciowo-nerwowy znacznego stopnia oraz skrzywienie przegrody nosa, jednak z laryngologicznego punktu widzenia powódka może zostać uznana za osobę z niepełnosprawnością w stopniu co najwyżej umiarkowanym.

DOWÓD: opinia biegłego z 26 VI 2017 k. 59

Lekarze psychiatra i psycholog rozpoznali ponadto u powódki organiczne zaburzenia afektywne i upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim. Powódka może zostać uznana za osobę niezdolną do pracy w normalnych warunkach

zatrudnienia, wymagającą częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (umiarkowany stopień niepełnosprawności)

DOWÓD: opinia biegłego z 8 VIII 2017r k. 72-74

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie podlegało oddaleniu jako niezasadne.

Zgodnie z art. 3 oraz 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. Dz. U. 2011/127/721 z późn. zm.) ustala się trzy stopnie niepełnosprawności:

- znaczny – gdy niepełnosprawny jest osobą z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji, tj. zaspokajania bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się, komunikację;

- umiarkowany – gdy niepełnosprawny jest osobą z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych;

- lekki – gdy niepełnosprawny jest osobą o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki lecznicze.

Ponieważ dla rozstrzygnięcia sprawy wymagane były wiadomości specjalne z zakresu medycyny – celem ustalenia stanu zdrowia powódki w sprawie przeprowadzono dowód z opinii biegłych.

Biegły laryngolog rozpoznał u powódki obustronny niedosłuch czuciowo-nerwowy znacznego stopnia oraz skrzywienie przegrody nosa, jednak wskazał, że z laryngologicznego punktu widzenia powódka może zostać uznana za osobę z niepełnosprawnością w stopniu co najwyżej umiarkowanym. Biegli lekarze psychiatra i psycholog w łącznej opinii rozpoznali u powódki organiczne zaburzenia afektywne i upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim, wskazując, że powódka może zostać uznana za osobę niezdolną do pracy w normalnych warunkach zatrudnienia, wymagającą częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (umiarkowany stopień niepełnosprawności).

Tym samym biegli w opiniach podzielili wnioski (...) i uznali, iż powódka nie może zostać zaliczona do znacznego stopnia niepełnosprawności.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowych, spójnych i wyprowadzających logiczne wnioski końcowe. Sąd nie dopatrył się jakichkolwiek przyczyn dla których opinie te miałyby utracić walor wiarygodnych dowodów w sprawie i nie znajdując podstaw do zakwestionowania opinii biegłych, dając im wiarę w całej rozciągłości jako wyczerpującym i w sposób rzeczowo i przekonująco uzasadnionej. Ponadto opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

W związku z powyższym brak jest podstaw do zaliczenia powódki do znacznego stopnia niepełnosprawności.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o powołane przepisy i na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc oddalono odwołanie.